

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Să ne întărim.

(§) Mai de curând guvernul Prusiei a dat afară din Silezia prusiană o mulțime de cetățeni austriaci, Poloni și Cehi, cari își câștigau acolo pâinea de toate zilele ca lucrători.

Acest fapt a dat ansă la o interpelație în parlamentul austriac, făcută acum sunt două săptămâni din partea deputaților poloni și cehi.

Prim-ministrul, contele Thun, răspunzând între altele a zis, că guvernul austriac față de acest cas va aplica cu privilegiul dat, principiul de reciprocitate, adică va da și el peste graniță pe lucrătorii nemți.

Atât faptul dării afară din Prusia a lucrătorilor austriaci, cât și răspunsul, ce l'a dat Thun la interpelație, a fost viu comentat de presa austriacă și germană, dar' s'a ocupat cu el și presa maghiară. Aceasta din urmă a avut din nou privilegiu a reveni asupra programului de germanizare, ce-l urmărește guvernul german și care servește stăpânitorilor noștri nu numai de pildă, ci și de scuză pentru maghiarizarea, ce se încearcă a o propaga prin colonizare. Este știut, că guvernul german, de-o parte împedecă imigrarea elementelor străine (mai cu seamă slave și franceze) în provinciile sale, de altă parte se silește a spori și întări elementul german prin colonizare. Prusia a spesat deja pentru colonizarea de Germani în provinciile polone 100 milioane de marce și acum a votat de nou e-a-răș 100 milioane spre acest scop.

Presa maghiară, precum am zis, laudă procederea Prusiei, în special colonizarea și o remarcă de pildă pentru Maghiari.

„Pesti Naplo” în primul său dela 3 l. c. ocupându-se cu tema aceasta

zice, că din procederea guvernului prusian nimenea nu poate învăța mai mult, decât Maghiarii. Apoi îndeamnă guvernul a merge cu stăruință pe calea colonisărilor și a se îngriji nu numai de sporirea elementului maghiar printre naționalități, ca agricultori, ca țerani plugari, ci și de a sprigin și clasei de mijloc, atât la țară, cât și prin orașe.

De un timp încoace presa maghiară tot mai mult discută chestia colonisării și statul tot mai sistematic și intensiv lucră în direcția aceasta. E adevărat că încercările de până acum n'au prea fost încununate de mari succese, dar' e întrebare, că tot așa va fi și în viitor, mai cu seamă dacă guvernului îi vor pune la dispoziție spre acest scop sume mai însemnate, ca până acum?

În ori-ce cas din partea aceasta ne amenință un pericol, care după împrejurări poate deveni mai mic sau mai mare, dar' față de care trebuie să luăm din bună vreme măsurile de apărare. Și apărarea o putem resuma în cuvintele: **să ne întărim da, să ne întărim economiceste.**

Eată problema grea, dar' frumoasă și mântuitoare, ce ne stă înainte, și această problemă trebuie să o studieze în special clasa noastră inteligentă, frunțașii dela orașe și din sate, cărora mai cu seamă le dă și mâna, și să o rezolve. Acestora le este încredințată în mod natural conducerea poporului și a clasei de mijloc, ei trebuie să dea sfaturi, să dea pilde și povețe. Inteligența noastră trebuie să se îngrijească de luminarea poporului, de îndreptarea pe căi bune și practice și astfel de întărirea lui și tot ea trebuie să-și dea silința a crea și înmulți clasa de mijloc. Și apoi nici nu este întocmai așa de grea problema aceasta cum s'ar părea la prima privire, deoarece-ce ea este dreaptă și naturală. Dacă privim la problema, ce și-au propus Maghiarii,

vom observa îndată deosebirea. Problema lor este silnică, forțată; ei vreau să cucerească, noi vrem să dezvoltăm și să întărim numai ce e al nostru. Și noi avem la dispoziție un popor bun, muncitor, deștept dela fire și răbduriu. Nu ne trebuie altceva decât să-i arătăm calea cea bună, mijloacele folosite și ici-colo să-l ajutăm. Natural, că la aceasta ne trebuie o muncă stăruitoare și neobosită, o muncă, care nici un minut nu contenește, nu stagnează, ci mereu dă înainte. Și ne mai trebuie apoi, pe lângă o bună înțelegere, *concentrarea forțelor*, căci numai prin concentrare, prin unire se pot dobândi rezultate multămitoare.

Ear' concentrarea se poate face prin întemeierea de *reuniuni economice*, de care până acum puține avem. Inteligența noastră trebuie să se pună pe lucru, să întemeieze în toate centrele astfel de reuniuni, în cari să adune pe țerani, industrieși și comercianți, devenind aceste tot atâtea fortărețe tari și neînvingibile ale neamului nostru.

Mai cu seamă inteligența datoare este a fi pătunsă, ca cu efect să poată rezolva problema mai sus atinsă, de principiile unor buni sfătuitoari în ale economiei și anume: *„faptele economice sunt comune tuturor timpurilor și tuturor popoarelor”*.

Interesul bine înțeles tinde a apropia pe oameni unii de alții, pe când egoismul tinde a-i divisa, a-i desbina.

Fără interes nu poate exista muncă nici economie, civilizația însăși se oprește și vieța chiar a unei națiuni se stinge.

Dacă călăuziți vom fi de aceste învățături, dacă cu încredere ne grupăm pe lângă și în jurul unor bărbați mai superiori în ale conducerii, și dacă alipirea noastră este sinceră, nețărită și adevărată, atunci și numai astfel *ne putem întări.*

Bánffy la M. S. Impăratul. Ministrul-president Bánffy, a avut Dumineca trecută o audiență mai lungă la M. S. Impăratul în Viena. Aproape din toate părțile se vestește că el a fost foarte bine primit și că M. S. Impăratul l'ar fi asigurat, că are toată încrederea în el, și că condamnă atitudinea obstrucționistilor din dietă. L'ar fi îndemnat, ca întrucât poate să reziste obstrucțiunii.

Opoziția, care și până aci a purtat o luptă vehementă față de guvernul actual, promite a întepi și mai tare această luptă pe viitor.

»Coroana nici când nu s'a expus ca acum«, zice o foaie apopyonistă, fiindcă a votat guvernului încredere.

Ne putem așadar' aștepta la desfășurarea unor evenimente mari între părinții patriei.

Din România. Pe când unele foie de-ale noastre își fac arme de partid din luptele și neînțelegerile frunțașilor partidului liberal din România, până atunci aceia, după-cum aflăm din foile de dincolo, au început tratările de pace și se pare că au să și ajungă la o înțelegere deplină.

Alegerea de Metropolit.

Fiind acum făcute toate pregătirile de lipsă pentru congresul național bisericesc, pentru alegerea noului Metropolit, s'a convocat acum congresul prin următorul Circular emis de P. Sfinția Sa Episcopul Aradului *Ioan Meșian*, în calitate de president al Consistorului metropolitan.

Nr. 262 metr.

Circular

consistoarelor eparchiale și tuturor deputaților congresuali.

Prin trecerea la cele eterne a veneratului și acum mult jelitului părinte, arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, scaunul arhiepiscopesc-metropolitan devenind vacant, consistorul metropoliei noastre, a dispus la bun timp, să se efectuiască cele, cari în sensul

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Cer iertare.

De-am zis, că ești mai nestatornic
Ca vântul,
Mă iartă, iată îmi retrag
Cuvântul.

Și dacă te-oiu fi blăstemat
In mine,
Azi cer să-ți dee Dumnezeu
Tot bine.

Căci vęd, că la durerea mea
Haină,
Tu n'ai fost doară nici decum
De vină.

Elena din Ardeal.

Amorul.

Un copil ștregar a seară
Nepoftit întră în casă,
Puse arcul la o parte
Și săgețile pe masă.
Eu, cântând încet din liră,
Nici nu l'am băgat de seamă.
El mă bate peste umăr
Zimbitor și fără teamă.

Il salut prieteneste,
Și-î urez bună venire,
Pe când densusul mă fixează
Cu șireata lui privire.
Indrăsnest, ca nimeni altul,
Imi ia lira și mi-o strică,
Dar' vędându-l că-i novice
Eu am ris, n'am zis nimică,
El să supără, hainul,
Că-i vorbesc cu binișorul,
Pe furis deschide ușa
Nelchisă cu zăvorul;
Și luându-și arcu 'n mână
Vroind par'că să se joace
Cu-o păgână răutate
Incep să mă provoace;
Când să-l dau pe ușe afară
El, perfidul, mă rănește
Și uitându-se la rană
Nemilos și crud zimbește.
Apoi scutură din aripi
Și spre ceriuri își ia sborul
Zicënd vorbele berbante:
»Nu uita: Eu sunt Amorul!«

Plâng mereu în pat de-aseară
Căci cumplit mă doare rana
Și într'una sângerează
Biata inimă — sërmana...

Nuși Tulliu.

Sërmană inimă!

Visasem că murisem, iubito, și corpul meu rece cu chip alb și sfârșit de suferință, sta întins pe iarba verde, la umbra teiului sub care de atâtea ori ne-am strîns în brațe, sub care de atâtea-ori cu brațele înlănțuite în jurul grumazului meu mi-ai jurat iubire veșnică și stăntă, sub care ochii mei încruntați te-au zărit, nu mult după aceea, la sînul altuia, mângăindu-ți fruntea cu aceeași mână albă și moale, sărutându-ți ochii și obrazul cu aceeași gură însetată și nemulțumită

Măhnitu-mi suflet plutea ușor, alb, învăluit într'o umbră străvezie, pe d'asupra trupului meu mort.

La capătul »pământului« înghețat, care a îndurat toate chinurile sufletului, sta micul și neîndurat copil, Cupido, dușmanul meu rătăcios, dar' cel mai iubit. Era îmbrăcat într'o cămășuță albă, deschisă la sîn, și purta părul blond și creț căzut pe spate în rîuri undulate.

El plângea. Tolba-i cu săgeți o aruncase în lături, ear' arcu-i desdoit, era atînat de ramura teiului, din care rupeai tu adesea flori galbene.

Plângea întristat copilul, căci pierduse inima mea cu care atât de neștiutor se jucase!

De-odată din înălțimea cerului albastru ca un fulger se repezi în jos un vultur mare, cu aripile strînse în jurul trupului său ager.

Cupido, speriat, smulse din iarbă, tolba-i cu săgeți, își luă repede arcul atînat de ramură și se ascunse iute în crângul apropiat, uitându-se înfricoșat prin ramuri.

Vulturul se căsni de-mi sparse pieptul cu ciocul lui tare, luă inima-mi în ghiare, și se înălță pe stîncă sură ce se ridică lângă izvor, lângă izvorul rece și limpede din care de atâtea ori luai tu apă și îmi răcoreai fruntea arsă de gânduri.

Dar' abia rupse din ea cu ciocul și de amară ce era, îi dete drumul în prăpastie: ea pică în isvor.

Cupido alergă plângënd. Se opri în marginea isvorului și vru s'o ia din apă, dar' nu putu, și începă a plânge mai rău și a se uita în toate părțile.

De marginea cealaltă a isvorului, mai la vale, el zări o copilă frumoasă, bălană, cu ochii negri, — erai... tu!

El se rugă frumos și blând să-î dai inima, ear' tu, știind că era inima aceluia care te-a iubit atât de mult, ai luat-o; și-a fost milă de ea, — singura milă ce te-a cuprins vre-o dată, — și în loc s'o dai lui Cupido, — la ce i-ai mai fi dat-o?, — ai îngropat-o la marginea isvorului.

CORRESPONDENȚA

Certeșul-superior, în Dec. 1898.

Domnule Redactor,

În Nrul 47 a »Revistei Orăștiei« a apărut o întimpinare subscrisă de dl A. Vlad, învățător în Banpotoc, la corespondențele anonime din »Tribuna« și »Revista Orăștiei«, din incidentul sfințirii bisericii din Certeș, și deoarece amicii noștri, nici după 6 săptămâni dela sfințire nu ne mai slăbesc din dragoste, mă simt provocat a reduce acele raporturi la adevărata lor valoare.

Cumcă cele publicate în »Tribuna« de »O privitoare« pe cari dl Vlad, deși nu a văzut cele petrecute și nici nu cunoaște privitoarea, în întimpinarea sa le ia în apărare și le susține de purul adevăr, sunt un rezultat al invidiei, se vede numai decât la începutul corespondenței, dată de privitoare. Se vede că privitoarea nu e condusă de interesul adevărului și de bunăvoință, deoarece-ce peste partea cea bună a actului sfințirii, trece în fuga mare.

Așa d. e. zice: că fiind timpul frumos, s'a adunat la sfințire mult public, din vre-o 4 comune din jur și că actul sfințirii a mers cum a mers etc. Eată invidia! Sărmana, cât e de palidă! Cum se sdruncină în dureri, când vede lucruri măreț!

Nu a fost așa, stimată »Privitoare!«. Eu am văzut popor și inteligență venită la sfințire și la adunarea despărțământului »Astrei«, nu din vre-o 4 ci din peste 14 comune din jur.

În sfârșit d-le Vlad, se vorbim puțin și amândoi. Dta în întimpinarea dtale te areți un cavaler slab, deoarece-ce persecutezi femeile cari nu se pot apăra, și anume: pe preotesele și fetele de popă. Pentru-ce aceasta, când aici suntem noi popii?

Cari sunt acele preotese și fete de popă?

În întimpinarea dtale vorbești de dl protopop și de dl preot Mihuş, pe cari îi lauzi, că s'au purtat atât de corect, că nu au luat parte la banchet etc., apoi adaugi: Că au jucat preotesele și fetele aceluia, până în zori de zi, servească-le spre fală. A cui fete și preotese au jucat? Bagă de seamă ce scoți din gură, că te scarmenă Privitoarea, cu care vii în contrazicere.

Dacă dta nu te-ai fi lăsat sedus de rudenia Dtale păr. capelan Mihuş din Hondol, cu care împreună ați lucrat în contra noastră și înainte de sfințirea bisericii, dta scriind pe la Sibiu, și dând informațiuni netemeinice pe la dl asesor consistorial Ivan, apoi mai împedcând, ici colea colectele puse la cale în favorul sfințirii bisericii d. e. cu lista care ai luat-o, dar' n'ai dat-o dlui părinte Filimon din Vărmaga, încât acesta, spre onoarea lui fie zis, a fost silit a face colectă pe o coală simplă de hârtie; ear' părintele capelan Mihuş din Hondol, dacă nu încerca de altă parte a disolva comitetul arangiator constituit, prin circularea unei scrisori către membrii aleși din Sécărămb, pe cari vrea să-i facă să subscrie dimisiunea trimisă de d-sa, dacă nu încerca mai departe să împedce colectele, ca d. e. în Bêrsu, unde în ziua de S. Marie când colectorul I. Hăncilă, care se încredinșase cu colectarea, voia să colecteze dela popor, d-sa a zis că: »Pot ținea banii la sine«. Apoi lista care, ca unui preot vecin și pretins amic, i-s'a dat pentru Hondol, nu a mai văzut lumina lumii, încât unii oameni cu inimă bună din Hondol a cerut să fie induși cu contribuțiile lor în lista episcopului Susan Stefan din Certeș. Dacă toate acestea și altele, pe cari îngustimea coloanelor acestei reviste, nu-mi permit ale înșira aici, dta și soțul de principiu al dtale mai sus numit, nu le puneți la cale contra noastră, cu scop ca să împedcați reușita sfințirii bisericii, atunci aș lăsa ca atât dta, cât și »Privitoarea«, care încă este o aderentă a dvoastre, să treceți de raportori, cari spunetei publicului lucruri petrecute, dar' până sunteți conduși de invidia, acea fiică a iadului, care se sbuciumă în dureri, când vede o faptă bună a deaproapelui său, până atunci nu pot admite să treceți înaintea opiniunii publice de ra-

§-lui 155 din statutul organic trebuie să premeargă în scopul întregirii scaunului vacant, și a fixat termenul întrunirii congresului electoral, în confomitate cu dispozițiunea §-lui 156, combinat cu §-ul 151 al statutului organic.

Terminate acum toate preparativele pentru întrunirea congresului electoral, convoc adunarea prealabilă a membrilor congresului la biserica parocială din cetatea Sibiiu, pe Mercuri, în 16/28 Decembrie a. c., la orele 3 după amiază, ear' însuși congresul național-bisericesc extraordinar al provinciei noastre metropolitane, pentru alegerea Metropolitului, pe ziua următoare, Joi, în 17/29 Decembrie a. c., la orele 9 înainte de amiază, în care zi după terminarea ritualelor bisericesti va urma numai decât deschiderea congresului și se vor începe lucrările congresuale conform prescripțiilor §-lui 157, p. 2, din statutul organic.

Dat în reședința arhiepiscopoească-metropolitană, în Sibiiu, la 21 Noembrie (3 Decembrie) 1898.

Presidiul consistorului metropolitan

Ioan Meștanu, m. p.,
episcop.

„Crisa“ — reinviată.

Eram cu toții de părerea și cu tot dreptul așteptam, ca acum, când ne apropiem de un nou an de muncă în viața noastră politică și națională, să înceteze cu desăvârșire certele și neînțelegerile ce domnesc de 3 ani de zile între conducătorii noștri, și în locul lor să vedem o lucrare comună pe terenul național. Așteptam, ca barem acum, când au trecut 3 ani de zile, putem zice, fără de-a se face ceva în viața noastră națională, să vedem pe conducătorii noștri ieșind la lumină cu vr'un program oare-care, dacă mai au vre-unul, în înțelesul căruia să lucre pe viitor, dar' în loc de aceasta, ne trezim că acum de 2 săptămâni de-arindul, nu trece zi, în care ziarul din Sibiiu numit al partidului național român, să nu revie asupra nenorocitei »Crise« dela 1895, și să reînceapă eară cu publicarea de desvéliri peste desvéliri despre tradarea de neam a lui Sturdza și a celor-ce stau în fruntea foii dela Arad.

Nu înțelegem de loc pe domnii dela Sibiiu ce voesc a ajunge prin aceste noue desvéliri. Sau doară cred că printr'insele se vor putea mai ușor strînge rîndurile, de care adesea au amintit și ei, și a căror întrupare e o necesitate care se impune?

Cupido a murmurat dojenindu-te și a jurat răsunare asupra ta.

Apoi 'și-a luat tolba și arcu, și a dispărut pe sub ramuri.

Sărmana mea inimă! Cât amor a îngropat cu ea, câte visuri!... Inimă tristă și fără de noroc!...

Va crește doar din mijlocul ei, de acolo, unde sta ascuns chipul tîu, — o iederă cu frunza neagră și amară; pe fiecare frunză va înflori luminat chipul tîu veșnic adorat. Iedera va crește din zi în zi tot mai mare, și cum nu va avea de ce să se agețe, — precum inima mea de nimic nu s'a legat pe pămînt, — se va tîrî pe jos umilită, prin țărînă, sărmana iederă, iederă fără noroc!

N. Mihaescu-Nigrim.

Prevestire.

Ah, Doamne, Doamne, mult mi-e teamă! Azi noapte a căzut o stea, Căzând din cer, căci adormise Un inger care o păzea.

Spun oamenii pricepuți acuma Și vorba află crezământ, Că trebuie să moară fata Cea mai frumoasă pe pămînt.

Amară înșelăciune!

Credeam într'o vreme, că dacă la o înțelegere între dînșii e peste putință, a se ajunge, atunci fiecare își vor vedea de ale lor și vor lăsa pe ceilalți ca negenați să lucreze după a lor chibzueală și după principiile de care sunt conduși.

Dar' ne-am înșelat!

În loc de aceasta, »scandalurile publice«, spre bucuria dușmanilor, reîncep din nou în foile lor, și, după-cum se vede, cu scop de-a se da lovitura de moarte.

Nu știm care dintr'inșii vor cădea jertfă acestei lovituri, dar' constatăm cu durere, că în rîndul prim însuși poporul va cădea jertfă, el, care vîzînd atîta slăbiciune și micime de suflet la conducătorii sei, nu va mai avea de aici înainte nici o încredere într'inșii, ori-cît de multe ar fi promisiunile muncii lor pe terenul național.

Nu este om fără greșală. De aceea nici nu insistăm asupra faptului, care dintre dînșii vor fi mai mult vinovați, căci vinovați vor fi poate-că și unii și alții.

Conducătorii dela Sibiiu s'au încercat a descoperi vinovăția celor dela Arad, ca fiind slugitori ai lui Sturdza, cei dela Arad însă, în nrul de Dumineca trecută, promit a nu descoperi nimic din vinovăția celor dela Sibiiu, pentru a nu da privilegiu dușmanilor ca să se folosească de noue arme contra noastră, cum au făcut cei dela Sibiiu.

Și de părerea aceasta sunt toți Românii de bine.

Destul a fost cu preținsele tradări ce de 3 ani de zile în continuu au zăpăcit publicul nostru, e timpul ca să vedem fapte și dela unii și dela alții, și atunci vom ști noi care dintre dînșii sunt vrednici de spriginul nostru și care nu, fără a ni-se mai face atîta reclam prin foi.

Până când nu vor înceta aceste acușări de tradări dintre conducătorii foilor preținse ale partidului național român, până-ce amestecul lor în afacerile dinlăuntrul Terii-Românești nu vor înceta, și până-ce nu vor apuca pe calea cea dreaptă, impusă atât de mult de împregiurările grele prin eare străbatem, până atunci nu putem face alta, decât să condamnăm și pe unii și pe alții, pentru neîncrederea față de conducătorii ce aruncă în popor prin așa zisele »scandaluri publice«.

E timpul suprem, ca să încete odată

Ah, Doamne, Doamne, mult mi-e teamă,
E vîdov cerul de o stea,
Mă tem că 'mi va muri iubita
Sunt ingerii geloși de ea...

St. O. Iosif.

Blîndețea fiarelor.

Domesticitorul englez Darling, călătorind de la Londra la Batavia, a observat pe drum acest caz curios: Unul din cei cinci lei ai menageriei sale ținea între labe un șoarece mare (în vapor erau o mulțime de șoareci) și se juca cu el.

Darling se gândi că leul, în calitatea sa de rudă cu pisica, avea să sfarme mai la urmă, între dinți, oasele șoarecelui și să-l mănînce.

Așteptarea lui fu zădarnică: după câte-va momente, leul își desfăcu labele și lăsă pe șoarece liber.

Acesta, în loc să fugă, stătu pe loc și începu să se preumbe pe labele regelui animalelor, care părea a face haz de dînsul.

Spectacolul acesta curios dură foarte mult; a doua zi, precum și zilele următoare, jocul reîncepu. De mai multe ori domesticitorul voi să prindă pe șoarece în scop de-a putea prezinta publicului și această priveliște ne mai auzită: un leu jucîndu-se cu un șoarece. Însă leul se împotrivi în tot deauna la prinderea aceluia tovarăș care-i înveselea singurătatea.

toate acestea lucruri rușinoase și stricacioase totodată pentru noi toți, și buna înțelegere și comuna lucrare pentru binele neamului nostru, să-și iee de nou locul cuvenit între conducătorii noștri de odinioară, și atunci și poporul îi va ști spriginii în munca lor, și mărirea și vaza la care am fost ajuns înainte de izbucnirea nenorocitei »Crise«, earăși va răsări în toată splendoarea sa de odinioară.

Încă odată zicem: La o parte cu acușările și intrigile dintre frați, căci poporul e dornic de luptă, și dorește să vadă fapte!

Omega.

Desarmarea.

Un diplomat englez a avut un interviu cu Țarul Rusiei asupra Manifestului exmis de Țarul privitor la desarmare.

Eată cari sunt păreriile Țarului asupra acestui lucru:

»Trei puncte sunt, zice Țarul, asupra cărora puterile ar putea ajunge la înțelegere.

1. Să oprească, până la ordin contrar, ori-ce sporire a înarmărilor și să se mulțumească cu perfecționarea celor actuale.

2. Această stare de lucruri să dureze cinci ani. După trecerea celor 5 ani, puterile se vor întruni din nou și se vor consulta, dacă aceasta poate să rămână și pe mai departe, sau să se sisteze, și vor hotărî un nou termen al acestei stări.

3. Vor regula atitudinea lor în cazul unei amenințări sau al unui eventual conflict.

Eu aș dori, zice mai departe Țarul, ca să se hotărască unele condiții asemenea cu ale duelului. Când doi bărbați vor să se bată, mai întâiu se discută importanța ofensei și condițiile luptei. În acest scop fiecare adversar alege martori și câte odată acesti martori fac apel la un arbitru, care decide.

Vom vedea, dacă conferența va primi aceste propuneri ale Țarului.

ȘTIRI POLITICE

Semne de pace?

Puterile europene, până la timpul când se va întruni conferența de pace, își sporesc armatele.

Anglia și Franția se înarmează mereu, Italia deasemenea e pe cale a-și mări flota, de răsboiu, ear' Statele-Unite, vrea să-și ridice armata permanentă, dela 25.000 la 100.000 oameni.

Germania încă se află pe această cale și-apoi Turcia încă nu voește să rămână îndărătul altor țeri, ci și ea își sporește armata.

Oare sunt toate acestea semne de pace?

Tigrul are reputațiunea, foarte mult justificată, că e din cale afară de crud și că omoară numai pentru plăcerea d'a omori. Cu toate astea, s'a observat un fapt cu totul extraordinar. Era odată un tigru bolnav la marele magazin de fiare din Hamburg (Germania). Directorul depositului, vrînd să-i dea carne proaspătă pentru a-l întări, ordonă să se bage în colivia lui un iepure de casă viu.

Directorul se aștepta ca tigrul să stășie îndată pe iepure dar' se înșelă: Iepurile și tigrul trăiră mult timp în cea mai bună înțelegere, jucându-se împreună. Totuși, mai la urmă tigrul strînse de gât pe iepure, de sigur într'un moment de mare poftă.

Adese-ori s'au pus porumbei vii în cușcele leilor și li-s'au aruncat grăunțe cari au căzut între picioarele și pe spatetele leilor; porumbeii se duceau pe sub lei și luau grăunțele lără nici o temere, ear' leii nu numai că nu se supărau, dar' păreau a se bucura de această familiaritate.

De sigur că e vorba aci de fiarele închise în colivii. Cele libere trăind totdeauna câte două și neavînd trebuință de companie, nu mai sunt de sigur așa de blânde.

De altfel s'au văzut oameni prizonieri cari au prins simpatie de un painjin din colțul chiliei sale.

Nu e de mirare dar', că un leu a prins dragoste pentru un șoarece de treabă.

„Z. Căl.“

portori ai adevărului, căci nu sunteți, deoarece-
ce invidia nu suferă adevărul.

Incheie deci cu cuvintele poetului:

„Pe voi vă nimiciră a pismeii răutatei“

și apoi cu proverbul:

In năcăz nu 'n veselie,
Vezi cine-ți e prietin țiel

Petru Gabor,
paroch.

TREBURI ORĂȘENEȘTI

Sedința dela 13 Dec. a reprezentanței
orașului Orăștie.

1. Vînzarea locului orășenesc, unde sunt
așezate lemnele erariului, din jos de greblă,
în extensiune de 36 jugere catastrale, acum a
treia-oară fiind pusă la ordinea zilei, s'a decis
a nu se vinde erariului, pe motiv, că acela
va fi de lipsă însuși orașului, când va pluti
lemnele proprii.

2. Văduvei Venzel Finger i-s'a iertat ju-
mătate din arînda restantă pentru moara de
frez orășenească, care a ars în anul acesta.

3. Rugarea lui Nicolae Cîndea din loc,
pentru vînzarea unui loc orășenesc dinaintea
casei sale, se pune la pertractare cu termen
de 30 zile.

4. Ordinul ministerial, referitor la dru-
mul de fer industrial dela stație până la căr-
bunăria erarială, se ia la cunoștință.

5. Cererea Rabinului din loc pentru mu-
tarea țigului de săptămîna de pe ziua de
Sămbătă pe altă zi, s'a respins cu unanimitate.
Propunerea magistratului a fost întru
toate bine motivată și a fost întimpinată cu
plăcere și din partea reprezentanței orășenești
Suntem convinși, că și jurul va primi această
hotărîre cu bucurie, pentru-că nu s'a dat as-
cultare cererii celui mai modest locuitor al
Orăștiei, după-cum adecă se numise Rabi el
pe sine în cerere.

6. Producerea a 1500 stîngini de lemne
din pădurea orașului (Pade) la Cucuiș, s'a
lăsat la chibzueala magistratului.

NOUȚĂȚI

Avis. Onorații membri municipali
români sunt rugați a se presenta la 19
Decembrie a. c. st. n la 8 ore dimi-
neața în localitatea casinei române din
Deva, pentru a se lua măsuri potrivite
față de programul adunării municipale
și procederea solidară.

Mai mulți reprezentanți.

M. S. Impăratul ca naș. În ziua de 2
Dec., o femeie a unui lucrător din Aloisdorf
Boemia, a născut trei băieți, toți sănătoși.
Părinții lor, fiind săraci, au făcut rugare la
M. S. Impăratul, ca să fie naș copiilor, ceea-ce
M. S. Impăratul a și primit și a trimis un
representant la botez. Francisc Iosif, Rudolf
și Albrecht sunt numele ce au primit băieții.
Credem că și darurile au fost potrivite.

Monument lui Andrei Șaguna. În 1876,
sinodul arhiepiscopesc și congresul național
bisericesc au fost luat hotărîrea, ca să se ridice
un monument în memoria Mareliu Archiereu
Andrei baron de Șaguna. »Telegraful Ro-
mân« din Sibiu, a publicat, spre acest
scop, zilele trecute o scrisoare, în care se
indeamnă la colecte și contribuiri pentru acel
monument. Această colectă se va face nu
numai în bani, ci și în naturalii, precum în
bucate etc. Colectele se vor înainta Consis-
torului cel mult până în 10 Ianuarie 1899.

Visitare oficioasă. Să vorbește, că la
tribunalul regesc din Deva sunt în curegere
cercetări peste cercetări, dela tabla regească
și ministrul de finanțe, pentru niște socoate
ale unor fonduri publice. — Nu cumva este
vorba și de »Fondul lui Iancu«?

Din Blăjel. — În 2 Decembrie a. c. s'a
săvîrșit și în comuna noastră a 50-a aniversa-
re a glorioasei domniri a Monarhului nos-
tru. Serviciul divin s'a făcut cu toată cere-
monia recerută de parochul Iosif Barbu, care
la fine în o predică truncoasă ocazională a
arătat fidelitatea și supunerea loială, ce-au
manifestat-o totdeauna Românii față de glo-
riosul tron.

N. V. F.

Sedința festivă a soc. Andrei Șaguna,
ce s'a ținut Duminică seara, în memoria Ma-
reliu Archiereu, a reușit splendid, atât ce
privește partea literară, cât și cea musicală.
Publicul a luat parte într'un număr foarte

frumos și s'a depărtat deplin mulțumit de
progresele făcute de seminariști.

„Concordia“, societate comercială pe
acții în Sibiu, a deschis cu 1 Decembrie a. c.
a treia filială în Alba-Inflia. De D-zeu ca
la bine să ducă întreprinderea.

Au plecat să caute raiul. O expediție
de învățatori din Aden, în Africa, a plecat
acum vre-o 3 săptămîni, ca să caute acel
loc și acea grădină minunată, pe care Sf.
Scriptură o numește raiul. Călătorul englez
Setton Korr, este în fruntea expediției. Mai
întăiu se vor duce în țara Somali, tot în
Africa, ai cărei locuitori sunt foarte sălbateci,
fiindcă acolo s'au găsit mai multe rămășițe
cari dovedesc, că acolo au trăit odată și oa-
meni înaintați. Aci cred ei că a fost raiul.
De-l vor găsi, și va fi tot așa de bine în el,
precum a fost odată, sigur că nu se vor mai
reîntoarce, ca să spună și altora despre el!

Constituire. Comitetul societății acade-
mice »România Jună« s'a constituit pe anul
1898/9 astfel: Președinte: med. Marin Sturza,
vicepreședinte: forest. Aurelian Țurcan, secretar
I. jurist Mihai Popovici, secretar II. jurist
Bogdan cav. de Pruncul, cassar: med. Nicolae
Dracinschi, controlor: tehnic Eugen Muntean,
bibliotecar: med. Ricard Linche, econom:
med. Ilie Ganea. Comisia literară: Med. M.
Sturza, jur. Guilem Șorban, jur. Mihai Popo-
vici, med. N. Dracinschi, jur. N. Carabioschi.
Comisia revizătoare: Med. Alexandru Crăciunescu,
tehnic. Octavian Păscuțiu, forest. Ar-
cadie Procopovici.

Au mai iscodit ceval! Și anume stăpâ-
nirea din Pesta a luat hotărîrea, ca cu ince-
perea anului viitor, 1899, să se timbreze nu
numai conturile, cuitetele, contractele și alte
documente, ci și butoaiele de bere și lăzile
cu sticle de bere, precum și zahărul. Ne vom
trezi că azi-mîne vor timbra și laptele de
prin piață!

Dela 10 fl. la 36 cr. Da, în adevăr
așa stau lucrurile de prezent, în ce privește
întabularea firmelor comerciale. Ministrul un-
guresc de comerț, văzînd că se află multe
firme comerciale întabulate cu nume germane,
a cerut dela ministrul de finanțe, ca să scă-
rițeze taxele de întabulare pentru acei co-
mercianți, cari ar dori să-și maghiarizeze fir-
mele. Și spre acest scop, ca cât mai mulți
să facă aceasta, în loc de 10 fl. cât s'a plă-
tit până acum, se va plăti în viitor numai
36 cr. ca competență de timbru! Și, mai știți,
poate-că se vor afla ei și de aceia, cari lă-
comind după bani își vor schimonosi firmele
cu nume ungurești! Tare minunat! În ziua
de azi cu 86 cr. te poți face Ungur din tălpi
până în creștet, cu tot ce ai pe lângă tine.
50 cr. plătești pentru al doilea botez, ear'
36 cr. pentru firmă! Și-apoi să mai zică cineva
că trăim timpuri grele!

Constituire. Comitetul societății »Car-
men Sylva« pe anul administrativ 1898/99
s'a constituit în modul următor: Președinte:
Valeriu Popescu, stud. med.; secretar: Ioan
I. Fometescu, stud. med.; cassar Ioan Marcu,
stud. în drept; bibliotecar: Ioan Deleu, stud.
în drept.

Statistica Europei. Locuitorii întregii
Europe numără 366,425.700 suflete, cari sus-
țin în timp de pace 2,403.544 soldați, ear'
în timp de război 21,204.257 soldați. Suma
ce se cheltuiește pe an cu acești soldați este
de 303 milioane franci. Suma datoriiilor ce
o au statele din Europa este de 116 mili-
iarde și 600 milioane franci, adecă 320 franci
la un locuitor. Portugalia are cea mai multă
datorie, încât pe un locuitor se vin 794 fr.
Din datoria statului ce o are Austro-Ungaria,
se vine pe fiecare locuitor 364 franci.

Foc. Vineri seara (7 Dec. n.) a ars în
Orăștie șura și șopru ved. Löw. Focul se
zice că ar fi fost pus.

Mare foamete în Rusia. Scirile ce vin
din districtele rusești bătute de foamete sunt
însăpimentătoare. Sute de copii au murit
după-ce slăbiseră așa, încât erau numai niște
schelete. Societatea înaltă rusă trimite mulți
bani în acele districte, însă nu sunt de ajuns.
Să povestesc fapte groaznice. Cadavrele unor
băieți ar fi fost roase de cei flămânzi.

Prorociile lui Falb. Vestitul proroc de
timpuri, Falb, zice că întreagă luna Decem-
vrie va fi umedă și neguroasă, și numai în
Ianuarie putem să ne așteptăm la îngheț.

A apărut:

„A Fugit!“ Polca française pentru piano
de Sext Camil Negrea. Venitul curat e des-
tinat pentru augmentarea fundațiunii »Leon-
tina F. Negruțiu«, a cărei menire este: pro-
vederea cu cărți și recuise de școală a ele-

velor române mai sărace și mai vrednice prin
purtașe și progres, cari frecventează școala
de fete române din Blaj. Prețul unui exem-
plar: 25 cr. Să poate procura trimetînd înainte
prețul plus 5 cr. pentru porto, dela: Tipo-
grafia Seminarului gr.-cat. Blaj, (Balázsfalva,
Ungaria.)

Simunul.

Un călător francez dă următoarea des-
cripție despre teribilul vînt numit Simun și
care bate de obicei în pustii Sahariei, ale
Arabiei și Persiei:

Simunul se anunță printr'o pată deosebită
care se arată la orizont. Pata se mărește me-
reu până-ce începe să se simtă vîntul. Tot
cerul se întuneacă, umbra obiectelor se șterge,
verdeața copacilor pare un albastru murdar.
Pasările sunt îngrijate, animalele spaimentate
încep să alerge încoace și încolo fără rost.

Căldura devine năbușitoare; termometrul
poate să ajungă până la 52 grade.

Nesipul se mișcă întocmai ca valurile de
apă și se grămădește în formă de dealuri.
Omul e silit să se întindă jos și să-și acopere
tața pentru a nu fi înăbușit. Pelea se
usucă din cauza evaporării sucurilor; respi-
rația e foarte deasă, gâtlegiul arde și setea
devine o tortură.

Simunul evaporază și apa din urcioare,
chiar bine astupate fiind acestea, lipsind ast-
fel pe nenorocii călători de mijlocul de a-și
potoli focul care-i consumă. Nesipul ferbinte
de care e încărcat și care pătrunde în ochi
și în căile respiratorii, pune culme suferin-
ței lor.

Călătorul francez a fost surprins de Simun
în șeurile cari despart Farșintul de Berdys.

»Când s'a început vîntul, zice dînsul, eram
singur, călare pe cămila mea, departe de
ori-ce copac și de ori-ce locuință. Mă sileam
să-mi apăr fața acoperind-o cu o batistă.
Cămila deveni foarte îngrijată, o croi la fugă,
și eu, perzînd scările, căzu în nesip. Stătui
culcat, căci nu vedeam nimic nici la doi pași
înainte și-mi învălii capul cu hainele până
ce vîntul se potoli. Atunci m'am ridicat și
m'am dus să-mi caut cămila pe care am gă-
sit-o la o distanță foarte mare, culcată lângă
o tufă care-i apăraseră capul de nesip«.

Din public.

— Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea
nu primește răspunderea. —

Turdaș, în 13 Dec. 1898.

Onorate Dle Redactor,

Deși nu s'ar ținea poate de publicistică,
totuși vă rog cu deosebită stimă să binevoiți
a face loc în prețitul nostru organ »Revista
Orăștiei« următoarei declarațiuni:

Mai deunăzi aflîndu-mă în cancelaria pro-
topresbitală în afaceri oficioase, am fost in-
terpelat din partea reverendisimului domn
protopresbiter Vasile Domșa, în cauza ale-
gerii de deputat clerical săvîrșită la Deva în
29 Oct., că, după spusele unor preoți, eu aș
fi acela, care, stricînd solidaritatea am votat
pentru dl protopop al Hațegului Tit V.
Gheaja și asta, o deduc respectivii preoți, din
modul meu de conversațiune cu unii preoți.

E drept, că am vorbit cu mulți, fiindu-mi
în cea mai mare parte cunoscuți și colegi și
din vorbă în vorbă, cum, cum nu, s'a adus
pe tapet persoana fostului nostru adminis-
trator protopresbital, rev. domn Nic. Ivan,
dar' de cine singur nu știu. Atîta e sigur,
că față de unii preoți din tractul Hațegului
eu am pledat pentru dl Ivan, de prezent ase-
sor consistorial. Nu neg nici aceea, că am
accentuat meritele dlui Ivan, precum și ener-
gia de fer ce a manifestat pe terenul bise-
ricesc și școlar, dar' ceea-ce am zis și sus-
ținut atunci, o zic și susțin și astăzi cu deplină
conștiințiositate, că rev. domn asesor Nicolae
Ivan ca protopop a fost totdeauna la locul
seu, ba am zis și aceea că, atară de 1—2
înși de cei cu musca pe căciulă, cari prinși
cu ocaua mică în privința administrării ave-
rilor bisericești după calapodul lui Krivány și
mai pe urmă zăpsiți și bine scărmanați, toți
ceialalți preoți unanim, au regretat depărtarea
dela noi a fostului nostru protopresbiter. Prin

vorbele acestea cred că n'am ofensat pe ni-
menea și nici prin gînd nu mi-a trecut ca
să vorbesc de rău sau să derog din vaza
cuiva și cu toate acestea mă mir într'adevăr
cum poate cineva să deducă, că eu n'aș fi
fost solidar și aș fi votat pentru dl Gheaja.
Posibil, că dl protopop Domșa e și azi de
credință, că votul decisiv a fost al meu, ce-
ea-ce de altfel omul cu votul seu face cum
îl muștră conștiința, totuși repet și azi pe
cale publică și declar pe cuvîntul meu de
onoare, că eu din principiu am votat pentru
șeful tractului meu, de vrea să creadă bine,
de nu, eară e bine, pe mine nu mă impoartă.
Ear' pe aceia, cari fără pic de rușine m'au
denunțat dlui protopop ponegrindu-mă și ca-
lumniîndu-mă, deși demnitatea oficiului nu'mi
permite ca să-i infierez cu pecetea rușinei,
după gustul meu, totuși îi declar de misera-
bili și fințe nemernice, cari nu sunt vrednici
să mai poarte în mâinile sacrilege sfînta cruce,
ci băta de bandit, până atunci, până când
publice nu vor documenta adevărul. Respec-
tivil preot din tractul Devei, ori alții ce ar
avea cunoștință pozitivă despre el, mi-ar face
o plăcere, dacă ar mărturisi adevărul.

De voește cineva să creadă în adevéritéa
spuselor mele, bine, de nu, postească și
erueze taptul pe altă cale, că pe mine nici
nu mă impoartă, nici nu mă interesează. Atît
am zis!

Cu distinsă stimă:

Adam Theodor, preot gr.-or.
al Turdașului.

FEL DE FEL

Panoramă universală. Pentru expoziția
dela Paris din 1900 se proiectează o pano-
ramă universală. Un pictor parisian, Louis
Dumulin, a avut idea să aranjeze o pano-
ramă care va fi o adevărată desfătare pentru
toți aceia cari iubesc ținuturile exotice.

Pe o pînză mare în semi-cerc, se presintă
ochiului oameni și animale din toate țerile
d. e.: Înaintea Pagodelor din Angkor vor
dansa Siamezi un balet, după acordurile unei
orchestre siameze; vor fi colibi, animale, oa-
meni de carton, cu cari se vor executa pan-
tomime cu ajutorul unui mecanism. Afară
de aceea vor mai fi în această panoramă
vie și alte lucruri de mare interes. Clădirea pa-
noramei va fi uriașă, prevăzută cu cafenele, res-
taurante, terase largi, etc., așa în cât vor
forma la expoziție un punct principal de
atracțiune.

Penele coroanei prințului de Galles
Prințul de Galles, moștenitorul coroanei An-
gliei, posedă pe coroana sa de prinț de
Galles, un mînunchiu de pene unice în lume.
Sunt pene de Feriwah, un fel de pasăre a
paradisului de speția cea mai rară, care nu
se află în India decât în ținuturile unde tăiesc
tigrul în cete mari. Au trebuit douăzeci de
ani, și 12 vînători și-au pierdut viețile, pen-
tru a se stringe acest mînunchiu de pene.
Ele trebuie să fie smulse când pasărea e vie,
alt-fel își perd strălucirea admirabilă.

La baie.
Băiașul întră în cabină și găsește pe Pă-
cală culcat în baie cu haine cu tot.

— Ce? Te miri, iubitu! îl întrebă Păcală.

— De, cum să nu mă mir!

— Se vede că de colo că ești prost!
Nu înțelegi, că dacă întram în baie desbră-
cat, îmi spalăm numai pielea?.. Așa îmi spal
și hainele.

POSTA REDACȚIEI.

Abonentului Nr. 367. Cei mai mari contribuții
din comitatul Hunedoarei (în număr de 256) sunt
membrii viriliști. Aceia să schimbă din an în an,
după cum darea se urcă și scade la unul sau altul
contribuent. Sumă fixă nu există. Anul acesta au
fost cel din urmă cu 142 fl.

Darea după ce socotește la preoți, învățatori, pro-
fesori, advocați, ingineri, apotecari, membrii camerei
comerciale, notari publici etc., Peste tot la oameni
diplomați, cari sunt în funcțiune.

Altcum art: de lege XXI. din 1886 mai pe larg
dă deslușirile.

Dlul Uief, preot. Vi s'a trimis numărul a doua oară
Dlul I. B. în C. De aici se face expediția re-
gulat, prin urmare nu avem vină. Cercați la posta
de acolo.

Dlul P. în D. Până acum am făcut tabloul lui
Iancu și Horia. Începînd cu anul viitor vom continua
cu premile.

Dlul P. G. în C. Scusați, dar' din lipsă de spa-
țiu, n'o putem publica în întregire.

Dlul S. F. în S. Vi s'a trimis scrisoare.

Pentru redacție responsabil: Petru P. Barițiu.

Mulțumită publică.

În favoarea Sfintei Mănăstiri dela Prislop pe lângă cele publicate în »Revista Orăștiei« Nr. 41 și cei de mai înainte, au mai încurs încă următoarele oferte benevole:

Pe lista Nr. 659 (colectant dl Michail Făgărășan, protopopul Betleanului) dela următorii domni: Michail Făgărășan, protopop în Tăure 1 fl., Gregoriu Rusu, paroch în S. Odorheiu 1 fl., Constantin Pop, paroch în Rușul-de-jos 1 fl., Ambrosiu Ploion, paroch în Rușul-de-sus 50 cr., Samson Onighi, paroch în Mălin 50 cr., Ioan Botean, paroch în Nusfalău 50 cr., Augustin Cheresteș, paroch în Bendiu 50 cr., Ioan Belciug, paroch în Prislop 1 fl., Dimitrie Chitta, paroch în Nimigea Magh. 50 cr., Ioan Mititeanu, paroch în Cocin 50 cr., Gavrilă Petri, paroch în Nimigea-rom. 50 cr., Ioan Bulbuc, paroch în Minthiu 50 cr., Suma: 8 fl.

Ilustritatea Sa D-l Dr. Demetriu Radu, Episcopul Lugojului ca răspuns la Lista nr. 1 a contribuit 5 fl.

Dl Ioan Cheseli Dragomir, protopop în Naprade ca răspuns la lista cu nr. 672: trimite 5 fl. — cr.

Pe lista nr. 740 (colectant Vasile David, paroch gr.-or. în Mogoș-Mămăligani) dela d-sa 50 cr., Regina David, preteasă 50 cr., Iuliu Holder, învățător 20 cr., Simeon Cosioc, învățător 20 cr., Ioan Bucur, executor comunal 20 cr. Suma: 1 fl. 60 cr.

Pe lista nr. 241: Dl Simeon Chețian, paroch în Ercea 1 fl. — cr.

Pe lista nr. 653: Dl Michail Ciurdariu, protopopul Satmariului a încasat și trimis dela d-sa 1 fl. și dela d-ii parochii din acel district: Vasile Ardelean în Veteș, 1 fl., Ioan Popoviciu în Cseğöld 1 fl., Ioan Sobo în Cseng-Ujfal 1 fl., Iosif Popoviciu în Boghiș 1 fl. și Ioan Sobotha în Porcsolma 50 cr. Suma: 5 fl. 50 cr.

(Va urma.)

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI

Zilele	Calendarul vechiu	Calendarul nou
Dum. a 10-a, a lui Luca (28 d. Rus.), gl. 3, v. 6.		
Dum.	6 (†) S. Nicolae	18 Grațian
Luni	7 P. Ambrosie	19 Nemesie
Marti	8 C. Patapie	20 Liberat
Merc.	9 † Zem. S. Ana	21 A. Toma
Joi	10 M. Mina	22 Dimitrie
Vineri	11 C. Daniil	23 Victoria
Sâmb.	12 † Spiridon	24 Adam și E.

Convocare.

Pe baza §-lui 14 lit. f.) din statutele »Reuniunii de înmormântare a doua din Deva« convoc

Adunarea generală

pe ziua de 6/18 Decembrie 1898, Duminecă, la 2 ore d. a., în sala de ședințe a primăriei pe lângă

Ordinea zilei.

1. Raportul direcțiunii despre mersul afacerilor și starea reuniunii dela înființarea ei până în ziua de 31 Decembrie 1897. Hotărâre.
2. Presentarea rațiunilor, aprobate de comitet, spre suprarevizuire și darea absoluturului.
3. Propunerea directorului, prezentată de comitet, ca din ajutoarele primite să se detrage 10% dela 1. Ianuarie 1899 pe sama fondului de rezervă, ca donațiune și fundațiune piă, provăzută în §. 10. din statute, — spre scopuri de binefacere.
4. Votarea adausului c.) la § 7. din statute: »Pentru fondul de rezervă să detrage 10% din ajutorul primit, ca fundațiune piă și donațiune, provăzută în §. 10. »spre a fi încuviințat de în. ministeriu de interne.

Conform §-lui 18. la schimbarea statutelor să recere prezenta a două treimi de voturi a tuturor membrilor din reuniune.

Dacă acest număr nu se va presenta, să va ținea în acest obiect altă adunare generală, Luni, în 14/26 Decembrie, d. a. la 2 ore, în sala primăriei, când vor decide cu două treimi de voturi membrii prezenți în număr și mai mic.

5. Alegerea directorului, cassarului, secretarului, precum și a comitetului reuniunii pentru perioada anilor 1899, 1900, 1901.

6. Propuneri și interpelațiuni înaintate directorului cu 24 de ore înainte de adunarea generală.

7. Alegerea unei comisiuni de verificare a procesului verbal.

Din ședința comitetului »Reuniunii de înmormântare a doua«, ținută în Deva, la 10 Decembrie n. 1898.

Directorul:

(444) 1—1 August A. Nicoară m. p.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii »Grănițeru« ca societate pe acțiuni în Dobra se invită prin această la

Adunarea generală extraordinară

care se va ținea în Dobra, Duminecă la 1 Ianuarie 1899 la 2 ore după prânz în localul otelului »La Husariu«.

Obiectul ordinei de zi este:

Intregirea statutelor conform deciziei tribunalului reg. dto Deva 9 Decembrie a. c. Nr. 11.221.

Dobra, la 14 Decembrie 1898.

(445 1—1) **Direcțiunea.**

Szám 1024—1898. kir. végrh. (442) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járás-bírósnak V. II. 391/1898. számú végzése folytán Dr. Moldovan Silvius helybeli ügyvéd által képviselt »Ardeleana« pénzintézet mint alap és felülfoglatató javára Popovits Nikolae és társai szerekai lakosok ellen 200 frt tőke, ennek 1896. évi 2/III. napjától járó 6% kamatai, eddig összesen 43 frt 50 kr. és árverés kifizetési 1 frt 60 kr. költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag le és felülfoglat és 641 frtra becsült ökrök, tehén, borju, kukuricza, széna és szekérből álló ingóságok, nyilvános árverés utján eladatk.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járás-bírósnak V. II. 391/2—1898. polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen Szerekán adósok lakásán a leendő eszközlésére 1898. évi december hó 24-ik napján délelőtti 8 órája határidőül kintzetik és ahhoz a venni szándékozők ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatkni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint léssen kifizetendő.

Kelt Szászvároson, 1898. évi december hó 12. napján.

Rácz Árpád, kir. bir. végrehajtó.

Szám 1042—1898. kir. végrh. (443) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járás-bírósnak 2438—1898. számú végzése folytán Dr. Moldovan Silvius helybeli ügyvéd által képviselt Wieser Ferdinand piskii lakos mint alap és felülfoglatató javára Licsezk Nikolae perkászi lakos ellen 40 frt tőke, ennek 1893. évi április hó 22-ik napjától járó 5% kamatai, eddig összesen 31 frt 60 kr. és árverés kifizetési 1 frt 90 kr. költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag le és felülfoglat és 365 frtra becsült ökrök, tehén és úszóból álló ingóságok, nyilvános árverés utján eladatk.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járás-bírósnak V. II. 367/3—1898. polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen Perkászon adós lakásán leendő eszközlésére 1898. évi december hó 27-ik napján délutáni 3 órája határidőül kintzetik és ahhoz a venni szándékozők ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatkni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint léssen kifizetendő.

Kelt Szászvároson, 1898. évi december hó 12. napján.

Rácz Árpád, kir. bir. végrehajtó.

Intreprinzător român!

Subscrisul am onoare a face cunoscut onorului public român, îndeosebi însă onoratelor comitete bisericești și școlare din comitatul Hunedoarei, că iau în întreprindere și îndeplinesc zidiri de

Case, școale și biserici,

după ori-ce plan, lucru bun, cu prețuri cât se poate de cinstite, ușoare.

La trebuință gâtesc însumi întreg planul de zidire!

Am zidit până acum frumoasele școli din comunele Romos, Romoșel, Balomir, etc. In Orăștie: școala catolică, asilele de copii, sinagoga evreilor, sala de gimnastică a colegiului etc., ear acum am în întreprindere biserica din Bertiu și cea din Câmpuri-Surduc, și alte edificări.

Recomandându-mă binevoitoarei atențiuni a publicului nostru și din alte părți, semnez cu multă stimă

Nicolae Părău, edificator, în Orăștie.

(164) 7—

„Minerva“ institut tipografic

Orăștie, (Szászváros) Strada Berăriei Nr. 8.

Efectuește tot soiul de lucrări aparținătoare artei tipografice.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000. (293) 32—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realitați;
- 4) cumpără și vinde marfuri și produse;
- 5) arândeaza și exarândeaza realitați;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biuroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1898.

Direcțiunea.

Bancă generală de asigurare.

CES. REG. PRIVIL.

ASSICURAZIONI GENERALI
Fondată în 1831. **IN TRIEST** Fondată în 1831.

Fond de garanță: 143,645.142'28 Coroane.

Asigurează pe lângă condițiunile cele mai favorabile:

Pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitale pe casul morții și pentru termine fixate de zestre și rente.

În contra pericolului de foc și exploziune, clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse pe câmp, mobili, precum și în contra grindinei, cu un cuvânt tot felul de nenorociri ce ar putea omul întimpina în viața sa.

Representant pentru Orăștie și giur:

IOAN I. VULGU.

(441) 1—10